

Taakherschikking

Bloemen schik je, het spel verdeel je, verantwoordelijkheden verschuif je. Maar hoe je doe je dat bij taken? Afhankelijk van wie het zegt wordt gesproken over herschikken, verdelen, verschuiven ... en dan heb ik het nog niet eens over delegeren. Gevoeligheid dus! Het Capaciteitsorgaan heeft in oktober een rapport geproduceerd met een advies over het aantal benodigde opleidingsplaatsen voor mondzorgverleners. Conclusie: een hogere instroom van tandartsen (van 240 naar 287), minder mondhygiënisten (van 358 naar 309), minder kaakchirurgen (van 16 naar 11) en het handhaven van de 9 plaatsen voor orthodontisten. Meteen vlogen er van tandartsenkoepels nieuwsbrieven met ronkende teksten in het rond dat er meer tandartsen moeten komen. Weg met de buitenlandse tandarts! Begrijpelijk, maar jammer, want dit advies is een opgelegde kans om door samenwerking tussen mondzorgverleners de mondzorg efficiënt en effectief te organiseren; lees het verschuiven van werkzaamheden! Maar goed, misschien had ik beter moeten weten. Immers op pagina 81 van het rapport staat letterlijk: "Uit onderzoek is inmiddels gebleken dat taakherschikking van de tandarts naar de mondhygiënist slechts in zeer beperkte mate plaatsvindt. Uit onderzoek is ook gebleken dat taakherschikking zal blijven stagneren als geen sturing op dit proces plaatsvindt, al dan niet door overheidsmaatregelen." Beste overheid, minister, ik roep u op om dit rapport van het Capaciteitsorgaan serieus te nemen en met de mondzorgkoepels afspraken te maken over hoe taakherschikking (ik gebruik dat woord gewoon) de komende jaren vorm gaat krijgen. NB: tandprotheticci worden in het rapport ook genoemd, maar zijn als beroepsgroep niet onderzocht omdat de Opleiding Tandprothetiek geen reguliere Hbo-opleiding is. Deze historische weef-fout zal vroeg of laat heus wel rechtgezet worden. Wij zijn in elk geval klaar voor het

herschikken van de taken binnen de mondzorg.

Ralph Adolfsen,
Voorzitter ONT

Menig tandprotheticus maakt kronen en bruggen met behulp van CAD-CAM, maar voor de vervaardiging van volledige protheses doet nog maar een handjevol collega's een beroep op digitale technieken. Wat betekenen de toenemende beschikbaarheid en mogelijkheden van die laatste faciliteiten voor de beroepsgroep?

De voor- en nadelen

Digitalisering volledige prothese

Tekst: Gerben Stolk / PlumaTekst

"Dit zijn prachtige technieken, maar ze ondermijnen wel ons vak. Straks zijn er nog maar twee in plaats van zes cliëntafspraken nodig om een gebitsprothese te maken. Dan kan bij wijze van spreken een handige IT'er in een garage de klus ook klaren. Wij zijn juist ooit tandprotheticus geworden omdat we graag met onze handen werken en de omgang met mensen mooi vinden."

"Ik werk al met deze techniek, en ik kan zeggen: je moet ook bij deze methode wel degelijk een tandprotheticus zijn om iemand een gebitsprothese aan te meten. Want het is nog steeds geen gemakkelijke opdracht en je moet nog steeds deskundig zijn op tandprothetisch gebied. Niet iedereen kan dit."

"Wij zullen tandprotheticci hiertoe ook in staat stellen. In principe leveren wij onze techniek alleen aan tandprotheticci en Klinische Prothese Technici. Tandartsen kunnen er wel mee werken als zij een ruimte delen met een tandprotheticus of KPT'er."

Zie hier wat uitspraken die in hoofdlijnen de discussie weergeven die tandprotheticci voerden op vrijdagochtend 15 november. Voorafgaand aan de algemene ledenvergadering in Baarn - bezocht door ruim 150 tandprotheticci - verzorgden Sjon Grobbee en Eduard Verschuuren van Global Dental Science Europe uit Tilburg een presentatie over hun innovatieve product AvaDent. Het bedrijf bekleedt een pioniersrol bij de digitalisering van protheseproductie. Na de uiteenzetting legde ONT-directeur Marnix de Romph de zaal een aantal vragen voor. Hoe gaan tandprotheticci hiermee om? Hoe

reageren ze op deze technieken en hoe geven ze het fenomeen vorm in hun praktijk? Kortom, wat betekent een baanbrekende faciliteit als AvaDent voor de beroepsgroep?

Kansen

De Romph was ook degene die het gezelschap voorhield dat tandprotheticci er verstandig aan doen zich open te stellen voor de nieuwe digitale kansen omdat we straks anders het nakijken zouden kunnen hebben. Lucas Hoogstraten, praktijkhouder in Vleuten en Maarssen, verwoordde het sentiment van de sceptische collega's door zijn vrees uit te spreken voor ondermijning van het vak. Toine Klaassen, directeur bij DentConnect, sprak geruststellende woorden vanuit zijn eigen ervaringen. En Eduard Verschuuren, Director Sales & Marketing van Global Dental Science Europe, liet weten dat het bedrijf vooral tandprotheticci wil bedienen met AvaDent.

3D-omgeving

Wat is AvaDent? In een notendop: een softwareprogramma dat het productiesysteem aanstuurt. De tandprotheticus ontwerpt in een 3D-omgeving de gewenste volledige prothese, of het nu gaat om grootte, kleur of stand. Hij stuurt onder meer deze informatie én de afdruk van onder- en bovenkaak naar Global Dental Science Europe. Op basis van de klinische gegevens van de patiënt wordt hier de

[lees verder op pagina 5 >>](#)

Je bent jong en je wil wat, zo luidde ooit de kreet van radio- en tv-station Veronica. Janneke Cevering en Bob de Grave zijn jong en willen inderdaad wat: tandprotheticus worden. Een gesprek over onder meer hun dromen, het toekomstperspectief van de beroepsgroep en een reis naar Canada.

“Wat lopen hier veel vrouwen rond.” Dat was de eerste indruk van Janneke Cevering (30) en Bob de Grave (25) toen ze in oktober een kijkje namen bij de tandprothetische opleiding in de Canadese stad Montreal. “Tachtig procent is er vrouw”, zegt Bob. “Bij de eerstejaars zie je zelfs helemaal geen mannen. We hoorden dat een belangrijke reden is dat je in Canada op de middelbare school hoge cijfers moet hebben gehaald om te worden toegelaten tot de opleiding. En meisjes scoren blijkbaar gemiddeld beter dan jongens.”

Bomen klimmen

Anders dan in Nederland was Janneke in Canada dus geen witte raaf. “Hoe ik er zelf ooit toe ben gekomen tandprotheticus te willen worden? Achteraf kun je zeggen dat ik interesses van mijn ouders heb verenigd. Mijn vader is leraar elektrotechniek en dus technisch ingesteld, terwijl mijn moeder vroeger tandartsassistente was en in die hoedanigheid omging met patiënten. Ik was dan ook geen meisje dat alleen met poppen speelde. Autootjes vond ik ook leuk, net als in bomen klimmen. Later heb ik zelf ook nog even in de elektrotechniek gewerkt.” Janneke is actief in de praktijk van Ralph van

der Reijden in Rotterdam. Ze was zeventien toen haar tandtechnisch talent werd ontdekt door Jim Hengstz. “Ik was bij Jims toenmalige tandprothetische praktijk in Vlaardingen op sollicitatie voor de functie van balie-assistente. Al snel vroeg hij me eens een beetplaatje te maken. Zijn oordeel: je bent er goed in en zou eigenlijk niet aan de balie moeten zitten om cliënten te woord te staan en de telefoon op te nemen. Jim had zelf geen plek voor een tandtechnicus, maar bracht me in contact met Rick Veringmeier in Schiedam. Bij hem heb ik een aantal jaren gewerkt, terwijl ik ook naar het IVT ging. Maar omdat ik behalve van techniek houd van patiëntencontact, wist ik al gauw: ik wil tandprotheticus worden en ga na het IVT de opleiding in Utrecht volgen.”

Paplepel

Bob kreeg de tandprothetiek met de paplepel ingegoten. Zijn vader is tandprotheticus Dolf de Grave, eigenaar van Mondzorgcentrum De Grave in Hellevoetsluis en Hoogvliet.

Janneke Cevering (30) en Bob de Grave (25) zijn allebei student aan de Opleiding Tandprothetiek van de Hogeschool Utrecht. Janneke vierdejaars. Bob zit in zijn derde jaar.

“Als kind kwam ik vaak in de praktijk en vond ik het maar raar, al die mensen in witte jassen”, zegt hij. “Ik zag mezelf dan ook niet in de voetsporen van mijn vader treden,

‘Mijn interesse voor het vak ontstond dankzij een hoge telefoonrekening’

wilde liever architect of autoverkoper worden. Dat veranderde rond mijn dertiende.” Lachend: “Ik had een hoge telefoonrekening en moest daarom mijn vader helpen in de zomervakantie. Ik kreeg gipswerk te doen en sorteerde tanden. Ik bleek het leuk te vinden, ook al omdat ik best handig ben. Daarom stond voor mij al gauw vast: na het vmbo ga ik tandtechniek leren aan het IVT. Na de eerste vier jaar heb ik nog een jaar de opleiding tot Klinische Prothese Technicus gedaan.”

Toen hij zijn diploma had behaald, besloot Bob samen met zijn vader dat hij niet onmiddellijk zou doorstromen naar de opleiding tot tandprotheticus aan de Hogeschool Utrecht. “Het leek ons goed dat ik eerst een jaar praktijkervaring zou opdoen aan de stoel. Ik mocht behandelen en kon altijd terugvallen op mijn vader. Hij is ook docent binnen de opleiding. Ik raad iedere toekomstige tandprotheticus zo’n jaar aan. Je hebt dan al behoorlijk wat ervaring wanneer je later patiëntbehandelingen doet tijdens de opleiding.”

Wie is wie? Goede antwoord (v.l.n.r.): Ralph, Janneke, Eric, Dolf en Bob.

Pittige combinatie

Bob is inmiddels derdejaarsstudent, Janneke vierdejaars. Weten zij de balans te vinden tussen werk, opleiding en privéleven? Bob: "Zonder dat je mij hoort klagen, moet ik zeggen dat het een pittige combinatie is. Ik werk vijf dagen per week, ben 's avonds vaak bezig met huiswerk en breng de hele zaterdag door in Utrecht. Op zondag speel ik ook nog hockey, dus er blijft weinig tijd over voor andere dingen. Maar daar heb ik bewust voor gekozen. Ik wist wat me vier jaar lang te wachten stond. Ik heb overigens

'Ik verwacht minder volledige en meer partiële protheses'

veel respect voor de oudere studenten met een gezin. Zij hebben het nóg drukker." Janneke: "Je hebt altijd wel iets te doen in de avonden en in het weekend. Is het niet een werkstuk maken, dan is het wel een posterpresentatie voorbereiden of een stageverslag schrijven. Mijn vriend is ook druk, hij zet een eigen bedrijf op, dus op sommige dagen zien we elkaar nauwelijks. We maken dan ook afspraken over wanneer we samen iets leuks gaan doen. Zo van: zondagmiddag gaan we thuis op de bank naar een film kijken. Vooraf had ik gehoord: je moet een goede relatie hebben - een stevige basis - om van de combinatie werk-opleiding-privé een succes te maken. Ik kan het beamen en gelukkig kan ik ook zeggen dat het goed gaat bij mij."

Dromen

Welke dromen koesteren de 'jonge honden'? Wat gaan zij doen wanneer ze hun diploma tot tandprotheticus op zak hebben? Bob: "Het liefst word ik mede-eigenaar van de zaken van mijn vader. Hij is nu 55, maar zal in de loop der tijd minder gaan werken. Ik kan me voorstellen dat ik op een gegeven moment volle eigenaar word. Waarom ik niet in loondienst treed? Ik vind het wel boeiend, de organisatie en het ondernemerschap die bij een eigen praktijk komen kijken." Janneke: "Ik zie mezelf voorlopig bij Ralph blijven werken. Ik vind het op dit moment leuk om in loondienst te zijn, dus ik zie geen reden om voor mezelf te beginnen. Vergeet niet: een eigen zaak gaat ook gepaard met zorgen."

Toekomst

Waarom kiezen Janneke en Bob voor het bestaan van tandprotheticus? Heeft de beroepsgroep volgens hen een zonnige

toekomst met voldoende werk? Is het niet zo dat de huidige dertigers en veertigers in ons land dankzij goede mondzorg en fluoridegebruik vaker en langer hun tanden en kiezen zullen behouden?

Janneke: "Ik verwacht dat minder mensen een volledige prothese nodig zullen hebben, maar dat het aantal partiële protheses stijgt. Voorlopig zal er veel vraag naar tandprothetiek zijn. Anderzijds voorzie ik een groter aanbod van professionals die deze zorg kunnen leveren, zodat er per professional mogelijk minder werk is. Kijk eens naar de digitalisering van de tandtechniek. Daardoor

ontstaat minder handwerk voor tandtechnici en zal menig een de opleiding tot tandprotheticus willen volgen. De toekomstige HBO-status van de opleiding zal mogelijk ook gepaard gaan met grotere klassen. Ik vind in elk geval dat we als tandprotheticici in beweging moeten blijven en openstaan voor nieuwe ontwikkelingen, zoals digitaal protheses maken." Bob: "Ik verwacht dat we zeker in de komende twintig jaar genoeg werk zullen hebben. De vergrijzing is weliswaar al ingezet, maar zal nog flink toenemen. Onderschat verder niet de gevolgen van het huidige economisch klimaat. Veel mensen gaan niet of minder vaak naar de tandarts, omdat verzekeraars minder handelingen vergoeden. Dat betekent dat zij op den duur een grotere kans hebben dat tanden en kiezen moeten worden getrokken."

Studiereis

In oktober gingen Janneke en Bob met hun werkgevers - respectievelijk dus Dolf de

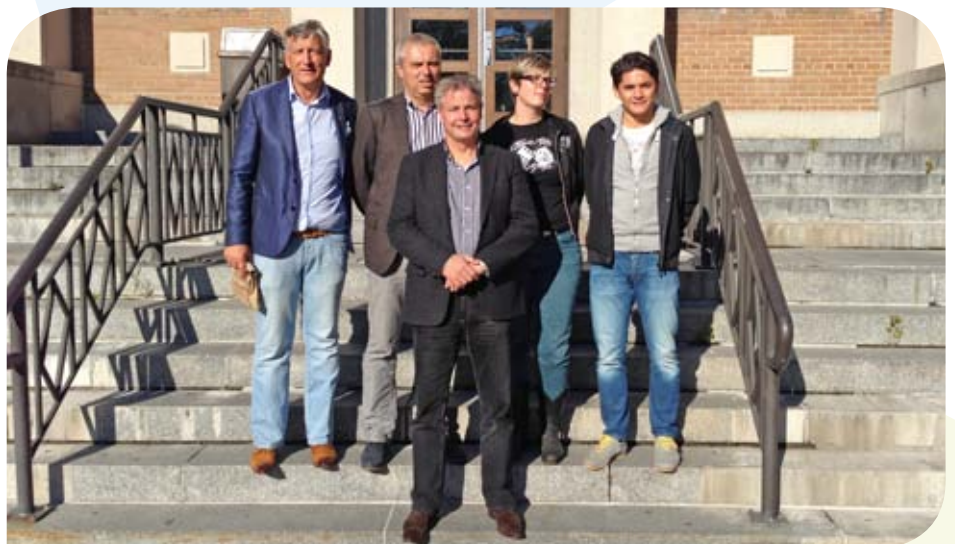
Grave en Ralph van der Reijden - op studiereis naar Canada. Tot het gezelschap behoorde ook voormalig ONT-voorzitter Eric Engelbrecht, die er als preses vergaderingen bijwoonde van de International Foundation of Denturists, ofwel de internationale stichting van tandprotheticici.

Bob: "We waren in Canada voor het achtste internationale symposium over tandprothetiek. Het was leuk en interessant om de verschillen met Nederland te zien. Een voorbeeld? We hebben zoals gezegd de opleiding tot tandprotheticus in Montreal bezocht. Terwijl je in Nederland eerst de opleiding tot tandtechnicus moet hebben gevolgd om tandprothetiek te doen, moet je in Canada onmiddellijk na de middelbare school kiezen voor een van beide. Zowel de opleiding tot tandtechnicus als tot tandprotheticus duurt drie jaar en is voltijds. Bij ons volg je zoals bekend alleen op zaterdag de opleiding tot tandprotheticus en heb je daarnaast huiswerk."

Janneke: "Ik had verwacht in Canada vooruitstrevende technieken aan te treffen. Maar in dat opzicht heb ik niets nieuws gezien: het was conventioneel prothese maken. In Nederland lijken we verder te zijn. Heel positief was de vriendelijke en correcte manier waarop Canadezen, en ook tandprotheticici, met elkaar omgaan. Dat was inspirerend."

Regenpakken

De vijf beleefden ook plezier in Canada. Bob: "We hadden fietsen gehuurd. Op een gegeven moment regende het zo erg, dat we ergens binnen gingen schuilen. Opeens was Eric Engelbrecht weg. Niet lang daarna keerde hij terug met vijf knalgele regenpakken. Ja, daarmee vielen we wel op bij de Canadezen."

De Nederlandse delegatie tijdens de achtste internationale symposium over tandprothetiek van de IFD in Montreal bestond uit (v.l.n.r.): Eric Engelbrecht, Ralph van der Reijden, Janneke Cevering, Bob de Grave en op de voorgrond Dolf de Grave.

'Tandprothetici en tandtechnici samen sterker'

Tekst: Gerben Stolk / PlumaTekst

Tandprothetici en laboratorium-houdende tandtechnici doen er verstandig aan de handen ineen te slaan. Dan staan ze sterker tegenover bijvoorbeeld tandartsen en zorgverzekeraars. Gezamenlijk kunnen ze ook meer kwaliteit realiseren dan afzonderlijk. Dat is de stellige overtuiging van Erik Kruidenink. Hij is voorzitter van de Vereniging van Laboratoriumhoudende tandtechnici (VLHT).

"Ik zeg: sterk + sterk = heel sterk."

Ook als hij lang nadenkt, kan Erik Kruidenink geen redenen bedenken voor tandprothetici en tandtechnici om niet veel meer samen op te trekken. "Er lijken alleen argumenten vóór te zijn, want we hebben veel gemeenschappelijke belangen", stelt hij. "Ik moet daarbij zeggen: tandtechnici lijken er positiever tegenover te staan dan tandprothetici. Als VLHT-voorzitter heb ik prima ervaringen met het ONT-bestuur, maar menig ONT-lid is misschien niet gecharmeerd van meer strategische - in plaats van louter operationele - samenwerking met tandtechnici. Wellicht vreest men dat het ten koste gaat van de prestige van het eigen beroep."

Belangen

De VLHT is een van de drie organisaties die de belangen behartigt van tandtechnici in ons land. De Belangenorganisatie Branchevereniging Tandtechniek en de Nederlandse Werkgevers Tandtechniek zijn de andere, waarbij de laatste het vizier richt op het thema cao.

tandarts-tandtechnicus' vastgesteld. En met de andere belangenorganisaties van tandtechnici en de vakbonden voeren we overleg over de arbeidsvoorwaarden. Denk aan het sociaal fonds - belangrijk voor de opleidingen - en het pensioen-fonds en alle andere zaken die van belang zijn voor een goede cao."

Welkom

Het bevreemdt Kruidenink dat het ONT-bestuur niet aan de gesprekstafel zit tijdens de totstandkoming van de cao voor tandtechnici. "Tandprothetici zijn immers zelf tandtechnicus en hebben vaak ook een tandtechnicus of zelfs een aantal tandtechnici in dienst. Kortom, hun omzet wordt deels bepaald door tandtechnische werkzaamheden. De VLHT zou het een zeer welkom initiatief vinden als de ONT wel betrokken zou zijn bij cao-besprekingen, want de organisatie vertegenwoordigt ongeveer 370 tandprothetici." Maar wel vaker zouden Kruidenink en de

nogal een verschil of je afzonderlijk namens 130 of 370 leden spreekt of gezamenlijk namens 500 man. Je kunt in het laatste geval niet alleen sterker je invloed doen gelden bij bijvoorbeeld tandartsen en zorgverzekeraars, maar ook binnen werkgeversorganisatie VNO-NCW. De VLHT is daarbij aangesloten, net als bij MKB-Nederland, omdat we de zaken nadrukkelijk benaderen vanuit werkgeversoogpunt. Het is bijvoorbeeld fijn om je in een discussie met zorgverzekeraars gesteund te weten voor VNO-NCW, de grootste werkgeversorganisatie van het land."

Minder handwerk

Hoog op de VLHT-agenda staat het onderwerp opleiding. Tandtechniek wordt steeds minder een kwestie van handwerk en steeds meer van digitale techniek. "We raken ons ambachtelijke karakter kwijt", weet Kruidenink. "De VLHT wil ervoor zorgen dat we in de toekomst voldoende vakmensen hebben die op de moderne manier kunnen werken. Wat je traditiegetrouw in je handen had, moet je nu in je hoofd hebben

'Het zou logisch zijn als de ONT meesprak over cao tandtechnici'

"Wij stammen uit 1932 en rekenen 130 van de ongeveer 1000 Nederlandse tandtechnici tot lid", zegt Kruidenink. "Dat kunnen tandtechnici zijn met een eigen laboratorium, maar bijvoorbeeld ook tandtechnici in loondienst bij een tandprotheticus." De doelen van de VLHT? Kruidenink: "Wij streven ernaar dat onze leden goed hun beroep kunnen uitoefenen. Is bijvoorbeeld hun opleiding nog altijd goed en wordt dus de continuïteit van hun vak gewaarborgd? Voor dit soort onderwerpen overleggen we ook met de ONT en NMT, de Nederlandse Maatschappij ter Bevordering der Tandheelkunde. VLHT en NMT hebben gezamenlijk een 'praktijk-richtlijn samenwerking

zijn tandprothetici aan hun zijde willen weten. "Je hebt dan simpelweg een sterkere positie richting de buitenwereld. Het maakt

Midden- en Kleinbedrijf

Erik Kruidenink is zelf geen tandtechnicus, maar jurist die veel ervaring heeft opgebouwd in het bedrijfsleven en bestuurlijke functies. Zo was hij twaalf jaar directeur van het Koninklijk Nederlands Ondernemers Verbond (KNOV), de voorloper van MKB-Nederland. Verder gold hij lange tijd als algemeen directeur van het Instituut voor het Midden- en Kleinbedrijf. Voordat Kruidenink anderhalf jaar geleden aantrad als parttime voorzitter van de Vereniging van Laboratoriumhoudende tandtechnici (VLHT), was hij directeur van FOSAG, thans OnderhoudNL, de branchevereniging voor schilders- en onderhouds-bedrijven in Nederland.

om het vervolgens vorm te kunnen geven op de computer. Jaarlijks gaan vijftig nieuwe studenten aan de slag aan de Dutch HealthTec Academy (DHTA), voorheen het Instituut Vakopleiding Tandtechniek (IVT). Dat is hard nodig en het zal inspanningen kosten om dat aantal te blijven halen.” Kruidenink zou willen dat de opleidingen tot tandtechnicus en tandprotheticus meer met elkaar verweven raakten. Nu is de eerste een stap op weg naar de tweede. Hij zegt:

“Op wetenschappelijk niveau zijn we beide gelieerd aan de ACTA Dental Education van de Radboud Universiteit in Nijmegen, maar verder opereren we separaat: wij met de MBO-opleiding DHTA en de tandprothetici

met de toekomstige HBO-opleiding in Utrecht. Het lijkt mij logischer om de opleiding gezamenlijk te organiseren. In de praktijk van de mondzorg zal je steeds meer multi-teams zien waarin verschillende

‘De activiteiten van de beroepsgroepen zijn met elkaar verbonden, dus waarom niet ook al in de opleiding?’

Reactie ONT-bestuur

Het ONT-bestuur reageert bij monde van haar voorzitter Ralph Adolfsen: “We hebben een aantal keren heel constructief gesproken met het VLHT-bestuur. Hierbij is gebleken dat we inderdaad op veel onderwerpen samen kunnen optrekken. De cao-onderhandelingen zijn daarvan een heel goed voorbeeld. Wij maken dus graag gebruik van de uitnodiging van Erik Kruidenink om hierbij de handen ineen te slaan. Ook herkennen we het belang van vakbekwame tandtechnici; dat is immers ook de kweekvijver voor tandprothetici? Hierbij moeten we ook eerlijk zijn: we komen in de praktijk nogal eens tegen dat tandtechnici zonder de daarvoor vereiste opleiding zich onterecht als zorgverlener binnen de tandprothetiek manifesteren. Dat is een doorn in het oog van veel ONT-leden, want dit leidt tot valse concurrentie

en onduidelijkheid voor de patiënt. Juist omdat ook sommige zorgverzekeraars aan deze praktijken meewerken door contracten aan te bieden en rechtstreekse declaratie mogelijk te maken, ontstaat er koudwatervrees onder onze leden voor wat betreft de samenwerking tussen ONT en VLHT. Dus nemen we de tijd om het vertrouwen te laten groeien, want in elke vereniging zijn de leden de baas. Als bestuur willen we richting geven, dus zullen we over de boeg van praktische voorbeelden de volgende stap moeten zetten in het vormgeven van de samenwerking. Wie weet waar dat ons vervolgens brengt? Een ding is daarbij wel zeker: de ONT zal als vereniging niet verdwijnen. Maar net zo min zou het goed zijn als de VLHT met haar rijke geschiedenis zou verdwijnen.”

disciplines samenwerken. De activiteiten van tandprothetici en tandtechnici zijn zó met elkaar verbonden, dat je dit mijns inziens al zou moeten verwerken in een opleiding.”

Meer kwaliteit

Volgens Kruidenink is ook de patiënt gebaat bij nauwere banden tussen tandprothetici en tandtechnici. “Beide beroepsgroepen hebben hun specifieke sterke punten. Als je elkaar goed informeert over wat je wel en niet doet, als beide beoefenaren hun expertises op elkaar afstemmen, lever je uiteindelijk betere zorgkwaliteit dan wanneer je vooral op eigen houtje opereert. Maar denk ook aan REACH, de Europese verordening over de productie van en handel in chemische stoffen. Dat kan een kostbare aangelegenheid zijn als je het zelf doet. Waarom zouden tandtechnici en tandprothetici het niet gezamenlijk oppakken, hun inkoopvolumes vergroten en lagere inkoopkosten realiseren bij toeleveranciers?”

[vervolg van pagina 1 >>](#)

gebitsprothese computergestuurd gefreesd uit de volledig homogene AvaDent-acrylaatschijf. Global Dental Science Europe draagt ook zorg voor het de bonding, het polijsten en de versturing van de prothese.

De cliënt komt nog maar twee in plaats van zes keer op afspraak bij de tandprotheticus. In het traditionele proces zijn separate sessies nodig voor alginaat, individuele afdruk, beetbepalen, front passen, passen in was en plaatsen. Bij AvaDent is dat ingedikt tot afspraak één voor individuele lepel en Anatomical Measurement Device, gevolgd door afspraak twee voor plaatsing. “Die twee afspraken zijn een voordeel voor de cliënt”, vertelde Sjon Grobbee. De Director Research & Development van Global Dental Science Europe heeft mede AvaDent bedacht en ontwikkeld. “Maar het grootste pluspunt is de exceptionele pasvorm, die is te danken aan het volautomatische

CAM-frees proces. Wij zeggen: get a grip with AvaDent Digital Dentures. Gunstig voor de tandprotheticus is de combinatie van vertrouwde afdrucken enerzijds en de innovatieve Anatomical Measurement Device anderzijds. Vergeet ook niet dat de prothese vrijwel vrij is van monomeer én dat het geldt als een bio-hygiënisch product. Dat is het gevolg van een puckproductie en freesproces waarbij vijftig keer zo veel druk wordt gecreëerd als normaal. Bovendien zijn de digitale gegevens van de prothesedragers opgeslagen, zodat bij verlies snel een nieuw en perfect gebit kan worden gemaakt. De tandprotheticus hoeft geen grote investering in apparatuur te doen, want hij hoeft alleen maar zelf te scannen of de afdruk naar ons te sturen.”

Verdienmodel

Het was een schitterend verhaal, maar wat zijn de implicaties voor de tandprotheticus? Ralph van der Reijden uit Rotterdam: “Zouden we ons

verdienmodel niet weggeven door veel werkzaamheden uit te besteden? Een deel van onze marge wordt bepaald door de tandtechniek. Die inkomsten zouden we kwijt zijn. Deze techniek moet dus worden verwerkt in de verzekerde zorg.” Eduard Verschuuren van Global Dental Science Europe: “Dat is een belangrijk punt. We hebben tot nu toe niet hierover gesproken met zorgverzekeraars.” Directeur De Romph, samenvattend: “Het is helder dat deze innovatie op de sector afkomt en dat we samen met andere partijen moeten nadenken over hoe we ermee moeten omgaan.”

Het hoofdstuk ‘onderwijs’ hoort daar ook bij. De Romph: “De ONT heeft samen met Hogeschool Utrecht een Innovatieplatform opgezet om de opleiding verder te vernieuwen. Een belangrijk punt is hoe digitalisering wordt verwerkt in de opleiding. Met het antwoord op die vraag kan de ONT ook anticiperen richting bijvoorbeeld zorgverzekeraars.”

Innovatieplatform Tandprothetiek gelanceerd

Innovatie: geen doel, maar een middel

Een man (67) zit bij een tandprotheticus en kan niet wachten om met zijn nieuwe gebit "weer naar het jazzcafé in Utrecht te gaan en daar de bloemetjes buiten te zetten." Alhoewel je het op het eerste oog niet zou zeggen is het een bijzonder verhaal bij een bijzondere tandprotheticus.

De tandprotheticus weet waarom patiënten graag bij hem komen en niet meer terug gaan naar een tandarts; hij maakt een goed kunstgebit en biedt veel aandacht en zorg aan zijn patiënt. Zo gaat het al jaren en het is dan ook een bloeiende praktijk. Maar de wereld om hem heen verandert. Social media, digitalisering, e-Health, nieuwe bedrijfsmodellen en vele andere ontwikkelingen komen op hem af en het duizelt in zijn hoofd. Mis ik de boot? Doe ik wel het goede? Wanneer stap ik in? Een eenvoudig antwoord op deze vragen is er niet en succes kan alleen achteraf bepaald worden. Wat nu te doen?

Het antwoord is heel eenvoudig. Wat je ook doet, zorg dat je zorgprofessional blijft. Behoud uw normen en waarden die worden gewaardeerd door uw patiënten. Zonder patiënten heeft u immers geen praktijk. Zet alle innovaties in als middel om uw aandacht en zorg voor uw patiënt te verbeteren. Verzaak hierin nooit! Wordt zodoende een nog betere zorgprofessional. Hulde aan deze tandprotheticus. Zijn beloning is een blijvend bloeiende praktijk en bovendien draagt hij bij aan verbetering en continuïteit van het vak.

En de man van 67? Hij komt hopelijk nog lang in zijn favoriete jazzcafé.

De bedrijfsadviseur

Tijdens de algemene ledenvergadering van de ONT op 15 november jl. is bevestigd dat de ONT samen met de Hogeschool Utrecht een innovatieplatform voor tandprothetiek op gaat richten. Voorzitter wordt Herman Willems. De directeur van Multident en oud-voorzitter van de VGT (Nederlandse Vereniging van Groot-handelaren in de Tandheelkundige branche) is ook als docent verbonden aan de opleiding tandprothetiek die verzorgd wordt door de Hogeschool Utrecht.

Willems: "Vanuit het platform willen we adviezen geven aan zowel de beroepsvereniging als de Hogeschool over de ontwikkelingen die wij zien binnen de tandprothetiek. Hierbij hebben we een brede blik, dus we kijken niet alleen naar technische innovaties, maar bijvoorbeeld ook naar bedrijfsvoering, kwaliteit, wet- en regelgeving, richtlijnen en ethiek. Het vak van tandprotheticus is zo in beweging dat we vanuit een vrije rol onze bijdrage willen leveren. De hogeschool kan dan kijken in hoeverre zij op basis daarvan het curriculum

moeten aanpassen en we hopen de ONT te voeden met suggesties voor de belangenhartiging."

Morgan Bosma, opleidingsmanager van de Opleiding Tandprothetiek en Marnix de Romph, directeur van de ONT reageerden enthousiast op het initiatief. "Het is heel goed om een onafhankelijke denktank te hebben en Herman is daarvoor de aangewezen persoon!", vat De Romph hun reactie samen.

In een volgende Dental Revu zal er een uitgebreider artikel verschijnen over het Innovatieplatform Tandprothetiek.

Kort en overzichtelijk contributie overmaken

Factuur- en debiteurnummer volstaan

Tekst: Gerben Stolk / PlumaTekst

Bespaar het ONT-secretariaat een zoektocht en vermeld bij overmaking van de contributie slechts uw factuur- en debiteurnummer.

Die oproep doet penningmeester Ron Oster. Hij legt uit: "Menig ONT-lid vermeldt nu heel veel informatie, bijvoorbeeld 'Verenigingsjaar 2013, eerste termijn'. Maar tegelijkertijd wordt vergeten het factuur- en debiteurnummer te vermelden. Op het bankafschrift krijgt het secretariaat dan het volgende te lezen: Tandprothetische Praktijk: verenigingsjaar 2013, eerste termijn. Op die manier is het voor de dames gissen welke van de ruim 300 tandprothetische praktijken het is. Daarom nogmaals het vriendelijke verzoek: vermeld bij betaling het factuur- en debiteurnummer."

Uiterlijk 30 oktober

Ieder ONT-lid krijgt in februari een contributierekening voor het betreffende verenigingsjaar. Het is mogelijk het bedrag in twee termijnen te voldoen, maar uiterlijk op 30

oktober dient de volledige som te zijn overgemaakt. Oster: "Helaas wordt deze datum door een klein aantal leden niet in acht genomen. Daarom wijs ik op wat in het statuut staat vermeld over het gevolg daarvan. 'Is de contributie per 30 oktober van het lopende jaar niet voldaan, dan zal de penningmeester het betreffende lid per aangetekend schrijven een laatste aanmaning sturen ter betaling binnen een maand. Is per 1 december volgend op de aanmaning het bedrag niet voldaan, dan zal opzegging door het bestuur het gevolg zijn en zal de vordering uit handen worden gegeven. Alle kosten verbonden aan de invordering zullen voor rekening komen van het betreffende lid.' Het ONT-bestuur hoopt niet tot dergelijke stappen te moeten overgaan."

Tijdig opzeggen

Osters laatste mededeling: "Wie zijn lidmaatschap opzegt, moet dat minstens een maand voor het nieuwe verenigingsjaar doen. Als je na 1 december opzegt, betaal je dus nog contributie voor het volgende jaar."

ONT-directeur ook 'baas' van InEen, brancheorganisatie voor georganiseerde eerste lijn

Marnix de Romph (42), de directeur van de Organisatie van Nederlandse Tandprothetici, wordt vanaf 1 januari 2014 ook directeur van InEen, de nieuwe brancheorganisatie voor de georganiseerde eerste lijn. Hij vult deze functie samen in met Hansmaarten Bolle (67), de huidige directeur van de VHN. Voorzitter van InEen is Martin Bontje, voormalig directeur van Zorgverzekeraars Nederland en oud-bestuurder van VGZ.

InEen ontstaat door de fusie van de Landelijke Vereniging Georganiseerde eerste lijn (LVG), de Vereniging Huisartsenposten Nederland (VHN) en de Landelijke Organisatie voor Ketenzorg (LOK). Door de fusie verenigen gezondheidscentra, huisartsenposten, zorggroepen, eerstelijns diagnostische centra en regionale ondersteuningsstructuren zich. De Romph licht zijn stap toe: "Ik ga mij als directeur van InEen inzetten voor het versterken van de eerstelijns gezondheidszorg, waar de mondzorg overigens een onderdeel van uitmaakt. Hierbij wordt de eerste lijn gezien als een belangrijk antwoord op de uitdagingen waar de Nederlandse gezond-

heidszorg voor staat. Denk aan de stijgende zorgkosten, maar ook aan de behoefte aan meer preventie en samenwerking tussen zorgverleners. Bij dat laatste zal de mondzorg de komende jaren meer integraal onderdeel moeten gaan uitmaken van de rest van de eerste lijn."

Twee petten

Desgevraagd geeft De Romph aan dat zijn toetreden tot de directie van InEen niet betekent dat hij nu stopt bij de ONT. "Deze

activiteiten kunnen elkaar juist versterken. De ONT is een kleine, maar belangrijke speler binnen de mondzorg. InEen heeft grote invloed binnen de totale eerste lijn. Ik neem dus twee petten mee naar de verschillende bestuurlijke overleggen", glimlacht De Romph die vanaf 1 januari wel zijn directeurschappen neerlegt van gezondheidscentrum Corlaer (Nijkerk), gezondheidscentrum Korte Akkeren (Gouda) en de kleinschalige thuiszorgorganisatie Parento die hij een jaar geleden oopstartte.

Tandprotheticus Roel David ontvangt ONT-award

Roel David, een van de tandprothetici van het eerste uur, ontving tijdens de algemene ledenvergadering van de ONT op 15 november jl. uit handen van voorzitter Ralph Adolfsen de ONT-award.

"David is de ONT", aldus Adolfsen. "Hij staat voor de beroepsgroep en de saamhorigheid die ons vanaf de oprichting van de ONT kenmerkt. Roel heeft lidmaatschapsnummer 65 en studeerde af in 1976. Hij heeft zijn opleiding nog gekregen op kasteel Sterkenburg voordat de opleiding tandprothetiek werd ondergebracht bij de Hogeschool Utrecht. In al die jaren is hij slechts een keer niet op een ledenvergadering geweest en dat was omdat hij zijn voet gebroken had. Hij is hiermee een voorbeeld voor jonge tandprothetici."

David is een markante verschijning die zijn mening nooit onder stoelen of banken

steekt. "Ook daardoor is hij zeer waardevol in al die jaren want zijn inbreng is altijd constructief. Tekenend is dat David aan het begin en aan het eind van de vergadering altijd het bestuur een hand komt geven en het bestuur bedankt voor haar inzet", vertelt Adolfsen. "Ook al ben je het niet altijd eens, je bent wel samen een vereniging", lijkt hij daarmee te willen zeggen.

Verguld!

De laatste jaren pleitte David regelmatig voor een lagere contributie voor oudere leden. Dat werd steevast van de hand

gewezen. Inmiddels is David 65-plus lid en is het lidmaatschap van de ONT gratis. "Als je maar oud genoeg wordt, krijg je uiteindelijk toch je zin", lachte een van de andere aanwezige leden. David reageerde verrast op de prijs die hij onder luid applaus van 220 collega-tandprothetici in ontvangst mocht nemen. "Ik had het echt niet verwacht, maar ben er erg blij mee." Meer woorden kon de zichtbaar vergulde David bij het in ontvangst nemen van de award niet uitbrengen. Eerder werd de ONT-award al een uitgereikt aan prof. dr. Rien van Waas voor zijn grote verdienste voor de tandprothetiek.

